

[Hagen Hagensen]

ministeren og hans regering meget vel kan få brug for hr. Arne Bjerregaard og hans fællers støtte i de kommende timer og dage, så jeg forstår ikke den måde, ministeren tager hr. Arne Bjerregaards indlæg på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af lovforslaget
forkastedes, idet 72 stemte for, 99 imod.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

vedtoges med 100 stemmer mod 72.

Ændringsforslag nr. 2 angående titlen, ændringsforslag nr. 3 og § 2 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5-7 og § 3, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Anden behandling af:

Forslag til lov om ophævelse af lov om midlertidigt investeringsfradrag for maskiner, inventar og lignende driftsmidler.

(Lovforslag nr. L 50. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Anders Poulsen (V):

Under udvalgsarbejdet i forbindelse med dette lovforslag er det meget tydeligt blevet fremført, at lovforslaget vil have negative virkninger på investeringerne i erhvervslivet og dermed på produktion og beskæftigelse. Vi har bl. a. haft besøg af deputationer, som meget tydeligt har påvist dette.

Endvidere vil jeg ligesom ved førstebehandling minde ministeren om, at lovforslaget er et brud på tidligere aftaler, nemlig aftaler om lovens varighed. Det er sådan set i sig selv kritisabelt, men hvad der er endnu værre, er, at man nu griber ind i de investeringsplaner, som erhvervsvirksomhederne har lagt i tiltro til investeringsfradragets ordningens varighed frem til 31. december 1981.

Kan det virkelig være ministerens mening at gribe ind i virksomhedernes dispositioner på denne måde? Ønsker ministeren virkelig at gribe ind i virksomhedernes konkurrenceevne på denne uheldige måde? Ved ministeren ikke, at nogle af de lande, vi konkurrerer hårdt med, har lignende ordninger? Lad mig i den forbindelse blot nævne Sverige og Holland.

Jeg vil også godt her ved andenbehandlingen gentage, at venstre i modsætning til ministeren mener, at lovens nugældende tidsgrænse indtil 31. december 1980 burde forlænges og helst sådan, at investeringsfradragets ordning blev gjort permanent. Endvidere mener venstre, at investeringsfradragets ordning burde udvides, så også denne ordning kom til at omfatte investering i bygninger, hvorpå der kan foretages skattemæssig afskrivning. Investeringsfradragets ordning er en af de små ting, som kan medvirke til at sætte gang i produktion, eksport og beskæftigelse.

Sluttelig skal jeg nævne, at vi kan stemme for det stillede ændringsforslag.

Hagen Hagensen (KF):

[Hagen Hagensen]

Der tages overhovedet intet hensyn til det erhvervsliv, der skal føre tingene igennem for os herhjemme i Danmark. De planer, som man har haft, og som man har kunnet lægge i henhold til gældende lov, væltes omkuld, fordi man nu bryder ind midt i en periode, hvor erhvervslivet har lagt til rette, hvad der skulle foretages af investeringer i 1980. Rent ud sagt: man blæser det en hatfuld, om dette går hen og bliver lov.

Når dertil kommer, at selskabsskatten skal skærpes, samt en hel række andre forhold, står det ilde til. Jeg kan nøjes med at gentage det citat fra oversigten over den såkaldte helhedsløsning, som jeg benyttede ved første behandling, og hvori det siges: »En aktiv erhvervsfremmende politik kan ligeledes bidrage til styrkelse af erhvervenes konkurrenceposition over for udenlandske konkurrenter.«

Ja, godmorgen med det, man går hen og gør her!

Dohrmann (FP):

Er folketinget og de love, der vedtages herinde, så troværdige, at befolkningen kan handle i tillid til dem? Det er det, vi skal stemme om om et øjeblik. Den 1. december 1978 vedtages der en lov herinde om et midlertidigt investeringsfradrag, omfattende også 1980. En masse mennesker ude over landet har indgået aftaler i tillid til, at denne lov stod til troende. Den 4. december 1979, altså godt et år efter, kommer skatteministeren og ophæver denne lov. Det mener fremskridtspartiet simpelt hen er for groft. Vi har stillet et ændringsforslag om, at i det mindste de aftaler, der allerede er indgået, respekteres.

Og som jeg indledte, vil jeg godt slutte med at sige igen, at stemmer man mod vort ændringsforslag, er man med til at nedbryde respekten for folketinget. Det kan ikke være rimeligt, at love, som ikke engang er et år gamle, bliver ophævet, så både de mennesker, der har indgået aftaler, og også deres leverandører kommer i forlegenhed. Derfor skal man naturligvis stemme socialdemokraterne ned på dette forslag.

Aase Olesen (RV):

Ved første behandling rejste jeg spørgsmålet om, på hvilket grundlag det meget store provenu, som denne lov skulle give, var ud-

regnet. I udvalget har vi fået den oplysning, at der investeres for 23 mia kr. årligt, og at man forventer en investeringssum i 1980 på 36 mia kr. Der er altså tale om meget store beløb, der som afskrivningsgrundlag er forøget med 10 pct., så det er ikke småpenge, der er tale om. Jeg er altså her helt uenig i venstres synspunkt.

Der er kun stillet ét ændringsforslag, nemlig af fremskridtspartiet om at respektere bindende kontrakter. I betragtning af, hvilke indgreb folketinget i øvrigt står over for at skulle gennemføre, kan vi ikke dele forslagsstillerens opfattelse af, at forslaget er umoralsk. Vi kan derimod være enige med fremskridtspartiet i, at det argument, som skatteministeren har brugt over for udvalget mod dette ændringsforslag, ikke er særlig holdbart. Naturligvis kan man definere en bindende kontrakt, det er man vant til at gøre.

Det radikale venstres afvisning af ændringsforslaget bygger altså alene på økonomiske betragtninger og en helhedsvurdering af den samlede virkning af kriselovene.

Bollmann (CD):

Heller ikke dette forslag har ret meget med den såkaldte helhedsløsning at gøre, og det meste af det, jeg sagde under behandlingen af det foregående forslag, gælder også her.

Om ændringsforslaget fra fremskridtspartiet skal jeg blot sige, at det betyder en rimelig lempelse, som CD vil stemme for.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal gøre det kort. Jeg har erfaret, at det ikke er muligt på nogen måde at påvirke skatteministeren, hverken med ydmyg tale eller med anden tale, så jeg vil bare sige, at dette forslag kan vi nok ikke acceptere med den slatne helhedsplan, som skatteministeren plus andre ministre nu har fået ud af den tidligere helhedsplan. Men det er der ikke noget at gøre ved. Regeringen klarer sig sikkert ganske udmærket uden vores hjælp også i dette spørgsmål.

Jeg må bare sige, at vi ønsker at støtte det ændringsforslag, som er stillet af fremskridtspartiet, og så må jeg sige, at jeg også beklager, at jeg har fornemmet, at forslaget nok er brud på en aftale, man havde med en tidlige-

[Arne Bjerregaard]

re makker. Men det er selvfølgelig ikke min sag, det må være andres sag.

Flygaard (DR):

Den foreliggende betænkning har været gjort til genstand for en forhandling i retsforbundets folketingsgruppe. Vi finder nok, at de synspunkter, der har været gjort gældende omkring det, at man ikke skal have en lov med tilbagevirkende kraft, også bør være gældende her, og derfor vil vi begære fornyet udvalgsbehandling. Vi mener, at lovforslaget skal undergå en mindre ændring derhen, at vi efter formuleringen: »som finder sted efter den 31. december 1979«, skal tilføje: »eller som der senest den 21. december 1979 er indgået bindende aftale om«.

Så skal jeg i øvrigt meddele, at vi ikke kan stemme for det af hr. Glistrup og hr. Erlandsson stillede ændringsforslag.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal kun sige, at jeg på regeringens vegne skal afvise det ændringsforslag, som fremskridtspartiet har stillet. Praktiske grunde taler klart imod dette ændringsforslag, og det åbner også op for en betydelig risiko for omgåelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget
forkastedes, idet 72 stemte for, 97 imod.

Lovforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af:

Forslag til lov om grundskyld til staten af landbrugsejendomme.

(Lovforslag nr. L 67. Fremsat 4/12 79. Første behandling 7/12 79. Betænkning 17/12 79).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ivar Hansen (V):

Ændringsforslag nr. 1, der er stillet af hr. Flygaard, vil vi selvfølgelig stemme imod. Retsforbundet benytter jo her en lejlighed til, synes jeg, på en oven i købet temmelig malplaceret måde og et malplaceret tidspunkt at lufte partiets helt specielle ideologi på dette område. Der er vel ikke flertal for ændringsforslaget nu, men med regeringens holdning skal man ikke undre sig. Måske kan retsforbundet ved næste korsvej i større omfang og på endnu mere skadelig måde hente støtte hos socialdemokratiet til sine grundskyldstanker.

Men spørgsmålet er nu: vil retsforbundet virkelig bruge en dybt alvorlig økonomisk situation i dansk landbrug til at stemme for statsgrundskyld alene for princippet skyld, når resultatet bliver endnu en øget omkostning for et økonomisk stærkt betrængt erhverv? Det synes jeg der er grund til at spørge retsforbundet om.

Til de af ministeren stillede ændringsforslag vil vi undlade at stemme. Vi vil selvfølgelig ikke forhindre vedtagelsen af ændringsforslag, der mindsker skaden, men vi vil på den anden side markere, at vi ikke ønsker at tage del i denne sag.

Fremskridtspartiets ændringsforslag vil vi stemme imod.

Det radikale venstre vil redegøre for sin stilling i salen, fremgår det af betænkningen. Jeg ved ikke, om det radikale venstre er kommet i tvivl eller hvordan. Jeg synes jo, at partiets ordfører var ganske klar i sin stilling ved lovforslagets første behandling. Jeg vil her blot sige, at jeg håber da, vi kan regne